

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

Da su sva stabla na Zemlji pisačice, a da se u more, kad presahne, ulije još sedam mora, ne bi se ispisale Allahove riječi; Allah je, uistinu, silan i mudar. (Lukman, 27)

ISLAMSKA ZAJEDNICA BOŠNJAKA OFFENBACH
DŽEMAT FIRDEUS OFFENBACH

ORGANIZUJE

VEČER
KUR'ANA

SUBOTA, 14.10.2017.g.

GOSTI:

mr. ELVEDIN PEZIĆ
hafiz FUAD ABDULLAH SEFERAGIĆ
HARIS ef. KALAČ

MEKTEBSKI HOR "FIRDEUS"

ULAZ	AKŠAM NAMAZ	POČETAK PROGRAMA
18:00 h	18:45 h	19:15 h

ULAZ BESPLATAN

IGRAONICA ZA DJECU

Willy-Brandt-Halle
Mühlheimer Bürgerhaus GmbH
Dietesheimer Strasse 90, 63165 Mühlheim am Main

Dodatne informacije putem facebook stranice

U ovom broju čitate

4

Allahovo lijepo ime El-Hamid

7

Upoznaj Poslanika u nekoliko minuta

8

Šta je nama najluđa noć

9

Nepravedan odnos poslodavca prema radniku

10

Selimija - Džamija

11

Genocid je zaboraviti

12

Sihr

13

Obaveznost življenja i djelovanja u okviru džemata

17

Odgojni aspekti sure El-Fatiha

20

Firdeus Info

21

Svijet

22

Za naše najmlađe

23

Živjeti zdravo

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, zdravlju a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Grafički dizajn: S. M

Naslovna strana: E. M

U ovom broju pišu:

Prof. Sanin Musa

Adis Tanović

Kemal Džomba

L- A Mujakić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email:Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

Allahovo lijepo ime EL-HAMID

Jedno od Allahovih lijepih imena jeste ime El-Hamid, koje se spominje na sedamdeset mjesta u Kur'anu. Svevišnji Allah kaže: "A svetili su im se samo zato što su u Allaha, Silniga i Hvale dostojnoga, vjerovali" (El-Burudž, 8); "O ljudi, svi ste vi potrebni Allaha, a Allah je Onaj koji je neovisan i Onaj koji je hvale dostojan!" (Fatir, 15); "Elif-lam-ra. Knjigu koju ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihovog Gospodara, izvedeš iz tmina na svjetlo, na Put Silnoga i Hvaljenog" (Ibrahim, 1). Uzvišeni Allah je Onaj kome pripada svaka hvala, kao što i kaže u suri El-Fatiha: "Sva hvala pripada samo Allahu, Gospodaru svih svjetova!" (El-Fatiha, 2)

ZNAČENJE ALLAHOVOG LIJEPOG IMENA EL-HAMID

Ibn Džerir et-Taberi, rahimehullahu teala, kaže: "El-Hamid je Onaj koji je Hvaljeno od Svojih stvorenja zbog blagodati i dobrota koje im je On ukazao." (Džamiul-Bejan, 3/58)

Zedždžadž, rahimehullahu teala, kaže: "El-Hamid je Allah, koji je hvaljen od svih i u svako vrijeme." (Tefsirul-esma, str. 55)

Hattabi, rahimehullahu teala, kaže: "El- Hamid je Allah, koji jedini zaslužuje da bude hvaljen zbog Svojih postupaka. On se hvali i u blagostanju i u nedaćama jer su sve Njegove odredbe pune mudrosti, i u njima nema greške, pa se stoga hvali u svim situacijama." (Še'nud-dua, str. 78)

Ibn Kesir, rahimehullahu teala, kaže: "Allah je El-Hamid, tj. Hvaljeni, Onaj koji se hvali za Svoje riječi i postupke, propise i odredbe, nema drugog oga osim Njega niti ima Gospodara mimo Njega." (Tefsirul-Kur'anil-azim, 1/321)

Bejheki, rahimehullahu teala, rekao je: "Allah je El-Hamid, Onaj čija su svojstva potpuna i hvale dostojna." (El-'tikad, str. 62)

Hulejmi, rahimehullahu teala, rekao je: "El-Hamid jeste Allah, Onaj koji jedini zaslužuje da bude hvaljen. Njemu pripada sva hvala i nikome drugom, kao što samo od Njega dolaze blagodati i ni od koga drugog." (El-Minhadž, 1/202)

Šejh Sa'di, rahimehullahu teala, rekao je: "Allah je El-Hamid, Onaj koji je hvaljen u Svome biću, Svojim imenima, svojstvima i djelima; samo Njemu pripadaju najljepša imena, i samo Njemu pripadaju najuzvišenija svojstva, i samo se Njegova djela kreću između dobrote i pravde." (Tejsirul-Kerimir-Rahman, 2/215)

Uzvišeni Allah je El-Hamid, Onaj koji je hvaljen sa svim riječima i djelima. On je hvaljen u Svojoj jednoći, Svome tevhidu. Hvaljen je u Svome Biću, imenima i svojstvima, u potpunosti, bez ikakve manjkavosti i nedostatka.

STOGA ALLAHOV ROBE:

- Kada ugledaš nešto što voliš, reci: "Sva hvala pripada samo Allahu, s čijom se blagodati upotpunjavaju dobra djela", a kada vidiš nešto što prezireš, reci: "Sva hvala pripada samo Allahu u svakom stanju", kako je postupao i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, , a što nam prenosi Aiša, radijallahu anha. (Ibn Madža, br. 3081. Šejh Albani ocijenio je hadis dobrim.)
- Kada podigneš svoju glavu sa rukua, izgovori, kako se navodi u hadisu Ebu S eida el- Hudrija, radijallahu anhu, koji je pripovijedao da bi Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada bi podigao svoju glavu sa rukua, rekao: "Gospodaru naš, samo Tebi pripada sva hvala, onolika hvala koja ispunjava nebesa i Zemlju, i koja ispunjava sve nakon toga što Ti hoćeš. Ti zaslužuješ svu slavu i hvalu. Najpreče što neki rob kaže, a svi smo mi Tvoji robovi, jeste: 'Allahu moj, ono što Ti daješ, niko ne može uskratiti, niti iko može dodati ono što Ti uskratiš, i nikome ne koristi njegova snaga pored Tvoje snage.'" (Muslim, br. 477)
- Često izgovaraj riječi: "Subhanallahi ve bi hamdihi! – Slavljen i hvaljen neka je Allah!", jer se u hadisu Ebu Hurejre, radijallahu anhu, navodi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Dvije riječi drage Svemilosnom, lahke na jeziku, teške na vagi, jesu: 'Subhanallahil-Azim, subhanallahi ve bi hamdihi!'*" (Buhari, br. 7563)
- Kada hoćeš da legneš u postelju, izgovori, kako se navodi u hadisu Enesa, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kada bi htio da legne u postelju, učio: "*Sva hvala pripada samo Allahu, koji nas je nahranio i napojio i dovoljnim nas učinio, koliko je onih koji nemaju pribježišta i skloništa!'*" (Muslim, br. 2715)
- Nastoj da svakoga dana stotinu puta izgovoriš: "Subhanallahi ve bi hamdihi", jer taj postupak briše tvoje grijeha, makar ih bilo poput morske pjene, kako se navodi u hadisu Ebu Hurejre, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Ko u jednom danu stotinu puta izgovori: "*Subhanallahi ve bi hamdihi!'*, njegovi se grijesi brišu, pa makar ih bilo poput morske pjene." (Buhari, 6405)
- Često izgovaraj najdraže riječi Uzvišenom Allahu, a to su riječi koje se spominju u hadisu Semure b. Džunduba, radijallahu anhu, koji prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Najdraže riječi jesu četiri riječi: 'Subhanallah, vel-hamdulillah, ve la ilahe illallah, vallahu ekber.'* Nema smetnje s kojom god od njih da počneš." (Muslim, br. 2137)
- Hvali Allaha prilikom objedovanja, kako se spominje u hadisu Enesa, radijallahu anhu, koji prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "*Allah je uistinu zadovoljan čovjekom koji zahvali Allahu kada nešto pojede ili kada nešto popije.*" (Muslim, br. 2734.)
- Hvali Gospodara svoga i u nedaćama, kako se navodi u hadisu Ebu Sinana, koji kazuje: "Ukopao sam svoga sina Sinana. Dok sam ga ukopavao, pored kabura je sjedio Ebu Talha el-Halvani. Kada sam pošao sa kabura, uzeo me za ruku i rekao mi: 'O Ebu Sinane, hoćeš li da te obradujem?' Rekao sam: 'Svakako', a on je rekao: 'Pričao mi je Dahak b. Abdurrahman b. Arzeb, od Ebu Musaa el-Eš-arija, radijallahu anhu, da je Allahov

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *'Kada nekome umre dijete, Allah upita meleke: 'Jeste li usmrtili dijete moga roba?', a oni odgovaraju: 'Jesmo.' Allah ih opet upita: 'Jeste li uzeli plod njegovog srca?', a meleki odgovaraju: 'Jesmo.' On ih opet upita: 'Šta je rekao moj rob?' a oni kažu: 'Zahvalio Ti je i rekao: Inna lillahi ve ina ilejhi radžiun! – Mi smo Allahovi i Njemu se vraćamo!' Na to im Uzvišeni Allah kaže: 'Napravite Mome robu kuću u Dženneti i nazovite je Kuća zahvalnosti.'"* (Tirmizi, br. 1021, Ibn Hibban, br. 2948. Šejh Albani ocijenio je hadis dobrim.)

- Nastoj da često učiš kratku ali sadržajnu dovu: "Elhamdulillah", kao i zikr "la ilahe illallah", jer se u hadisu Džabira, radijallahu anhu, navodi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Najbolji zikr jesu riječi 'la ilahe illallah', a najbolja dova jesu riječi 'elhamdulillah'."* (Tirmizi, br. 3383, Ibn Madža, br. 3080. Šejh Albani ocijenio je hadis dobrim.)
- Često izgovaraj riječi: "elhamdulillah", kako bi tvoja vaga na drugome svijetu otežala, kako se navodi u poznatom hadisu Ebu Malika el-Eš'arija, koji prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Čistoća je pola imana, riječi 'elhamdulillah – hvala Allahu', ispunjavaju mizan, riječi subhanallahi vel hamdulillah – slavljen neka je Allah i Njemu pripada hvala', ispunjavaju prostor između nebesa i Zemlje." (Muslim, 223.)
- Ustrajavaj u učenju jutarnjeg i večernjeg zikra, zikra poslije namaza, zikra prilikom lijeganja i ustajanja i svakog drugog zikra u kojima se spominju riječi "elhamdulillah".
- Čuo si da sva hvala pripada samo Allahu, pa zavoli često spominjanjesvoga Gospodara. Nastoj da Mu se približiš hvaljenjem, slavljenjem, veličanjem, svjedočenjem i potvrđivanjem Njegove jednoće, kao i činjenjem svega onoga što ti je Allah propisao i ostavljanjem svega onoga što ti je Allah zabranjenim učinio. Pripremaj se za drugi svijet i moli Allaha da ti podari Džennet, jer Allah je Hvaljeni i na dunjaluku i na ahiretu, kako kaže: **"Sva hvala neka je Allahu, kome pripada sve što je na nebesima i Zemlji! I samo Njemu pripada sva hvala na ahiretu, On je Mudri i o svemu obaviješteni."** (Sebe, 1)
- Hvali svoga Gospodara često i svoj život ispuni veličanjem i slavljenjem Allaha. Neka ti jezik bude vlažan od hvale svoga Gospodara, pa da – ako Allah da – budeš od sretnika Dženneta kada se suđenje završi i Allahu se zahvali: **"Stanovnici Dženneta će reći: 'Sva hvala pripada samo Allahu, koji je Svoje obećanje ispunio i dao nam u naslijeđ zemlju u Džennetu da njome hodimo gdje hoćemo', a divna li je to nagrada za one koji su se trudili i radili"** (Ez-Zumer, 74); **"I vidjet ćeš meleke kako Prijesto okružuju, veličajući i hvaleći Gospodara svoga; i svima će se po pravdi presuduti i reći će se: 'Hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!'"** (Ez-Zumer, 75)

Molim Uzvišenog Allaha da nam omili govor o Njegovim lijepim imenima i uzvišenim svojstvima, da Ga putem njih još više upoznamo, i još više zavolimo, i još Mu više budemo pokorni! Amin!

Izvor: El-Asr - Hajrudin Tahir Ahmetović

dr. Nasir ez-Zehrani

Upoznaj Poslanika

u nekoliko minuta

SVRHA SLANJA POSLANIKA

Svevišnji je Allah ljudima slao poslanike kako bi im saopćili radosne vijesti, ali i kako bi ih opomenuli i pozivali na Pravi put i da obožavaju samo Allaha, Jednog i Jedinog. Također, Allah im je slao poslanike kako niko os njih na Sudnjem danu ne bi ima opravdanja da o Njemu ništa nije znao. Uzvišeni je Allah rekao: "Poslanici koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakvog opravdanja pred Allahom imali. A Allah je silan i mudar." (En-Nisa, 165)

SVI POSLANICI IMALI SU ISTU MISIJU

Uzvišeni je Allah za ljude odabrao vjeru islam: "Allahu je prava vjera jedino – islam..." (Ali Imran, 19). To je bila vjera svih Allahovih vjerovjesnika, koji su ljude pozivali u islam i ostavljali ga jedni drugima u emanet: "I Ibrahim ostavi u emanet sinovima svojim, a i Jakub: 'Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani! Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: 'Kome će te se, poslije mene, klanjati?' 'Klanjat ćemo se', odgovorili su, 'Bogu tome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! I mi se Njemu pokoravamo!'" (El-Bekara, 132-133)

Misija svih Allahovih poslanika bila je identična: svi su ljude pozivali u čisti i ničim natrunjeni monoteizam, da samo Allaha priznaju za Apsolutnog gospodara i da samo Njega iskreno obožavaju, da slijede Istinu i Uputu, i da čine dobra djela. O tome je svevišnji Allah rekao:

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!'" (En-Nahl, 36)

"Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: 'Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!'" (El-Enbija, 25)

U tom kontekstu, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Vjerovjesnici su djeca različitih majki, a njihova vjera je jedna" (Buhari, 3443, i Muslim, 2365). Ovim riječima Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, htio je kazati da su svi vjerovjesnici bili djeca jednog oca, odnosno da je vjera svih vjerovjesnika bila ista i da su svi ljude pozivali da ispravno vjeruju u Allaha, Jednog i Jedinog, a da su njihove majke bile različite, odnosno da su se njihovi vjerezakoni razlikovali u nekim propisima obredoslovlja. **Nastavit će se inšallah...**

Izvor: Upoznaj Poslanika u nekoliko minuta

ŠTA JE NAMA NAJLUĐA NOĆ?

Još jedna najluđa noć, najgora noć u godini, u životu...Večeras.

Ponovo sajam kiča i šunda, izložba neprodatih maturalnih haljina, promocija šljokica i lažnih trepavica. Mnogi će od svoga slavlja imati samo jutro mamurluka puno. A ko Allaha Uzvišenog ne slavi, slaviće sve drugo...bez pitanja šta i zašto.

Koliko će samo droge večeras biti konzumirano, alkohola popijeno, zinaluka učinjeno?! Koliko li će djevojaka večeras širom svijeta ostati bez najdragocjenijeg što imaju-časti svoje?!

Šta to slavite, o ljudi? Smrt svoju, kojoj ste jednu godinu bliži...a šta ste za meleka smrti pripremili??

Večeras je Iblisov Arefat, jer kao što se mumini okupljaju u tačno određenom danu, na tačno određenom mjestu kako bi Allaha Velikog slavili, isto tako će večeras, u tačno određenom danu, i tačno određenom vremenu, Iblisa slaviti oni koji Allaha ne slave!

Večeras se dijeli Allahovo prokletstvo i Njegova srdžba, pa ko se toga kloni i od toga skloni, neka zahvali Allahu, blago njemu.

A ko se Iblisu, sotonu, šejtanu prokletom, prikloni i preda u pokornosti, onda neka ne kori nikoga osim sebe.

Prof. Sanin Musa

PAMETNI I ONI KOJI PAMETUJU

Postoje pametni ljudi i njih je veoma mali broj. Oni su potrebni narodu kao so za hranu.

A imaju i oni koji samo pametuju, takvih na društvenim mrežama ima za izvoz i oni kvare raspoloženje ljudima, kao što pokvarena hrana pokvari apetit insanu.

Evo šta je o te dvije vrste ljudi kazao veliki islamski reformator Džemaluddin el-Efgani:

"Dva pametna mudraca u jednom milionu ljudi, bolji su od hiljadu onih koji su umišljeni da su pametni i mudri."

Dr. Šefik Kurdić

Nepravedan odnos poslodavca prema radniku

U posljednje vrijeme sve više slušam o tome kako se uposlenici žale na svoje nadređene, svoje poslodavce. Čovjek ne može vjerovati da ljudi rade toliko sati za tako malu platu, koja nerijetko nije ni redovna.

Pokušavam razumjeti i poslodavce, nije ni njima lahko: konkurencija s jedne strane, a država i obaveze prema njoj s druge strane. Ali, sve to ne bi trebalo biti razlogom da poslodavci varaju, lažu i do maksimuma iskorištavaju radnike za bijednu platu.

Koliko puta čujemo kako poslodavci zloupotrebljavaju loše imovinsko stanje ljudi u našoj državi, pa zbog toga, ako se radnik pobuni zbog jasne nepravde koja mu

se čini, pokažu mu spisak osoba koje čekaju na takvo zaposlenje. U takvoj situaciji pred radnika se postavljaju dvije mogućnosti: ili šuti i trpi da budeš "ponizni rob", koji nema radnog vremena jer poslodavac zadržava pravo da ga ostavi na poslu kada i koliko hoće, ili napusti taj posao, a na tvoje će mjesto doći neko novi kome je došlo do grla, pa će i on, siromah, neko vrijeme trpjeti ono što onaj prije njega nije mogao, i tako ukруг.

Najgore u svemu tome jeste to što nerijetko te poslodavce vidimo kako rasipaju imetak: kupuju skupa auta, vile, čak znaju dati izdašan prilog i za gradnju džamije, a njihovi se radnici tužno gledaju i konstatiraju kako je mnogo preče da njima isplati njihova prava, da ih prestane tretirati kao robove.

Kako očekivati Allahov blagoslov u imetku, zdravlju, porodici i poslu ako je naše poslovanje zasnovano na zlostavljanju drugih, iskorištavanju njihove potrebe, rušenju njihovog zdravlja?

I ako poslodavac na takav način i stekne prividnu korist, neka zna da je samo pitanje vremena kada će mu odnekle doći "šamar". Koliko je tih poslovnih ljudi koji samo glume sreću, a u osnovi su zbog zuluma koji svjesno čine radnicima najnesretniji ljudi, njihove su porodice srušene, nemaju zadovoljstva.

Stoga, cijenjeni poslodavci, prema svojim se radnicima ophodite onako kako biste voljeli da se neko ponaša prema vama ili vašem djetetu kada bi radilo kod drugog poslodavca.

Budite pravedni, nemojte davati prednost nafili / dobrovoljnim ibadetima, kao što je učestvovanje u sergijama, a da vaši radnici dove protiv vas i da ste im dužni isplatiti novac koji su teško zaradili.

Prilikom određivanja plate razmislite o tome da li biste vi za isto toliko vremena i platu radili taj posao. Ako ne biste, onda znači da tu nešto ne štima.

Dunjaluk će biti i proći, mi ćemo otići s njega, za grijehe se možemo i pokajati, ali tuđa prava nas čekaju na Sudnjem danu i zato je bolje da ih danas riješimo, nego da čekamo dan kada nećemo moći to materijalno regulirati, već ćemo moći platiti samo našim dobrim djelima.

Facebookprofil/mr. Elvedin Pezić

Selimiye Camii (Selimija- džamija)

Grad Edirne u Republici Turskoj je zbog svog geografskog položaja bio je poprište mnogi bitki, od kojih možemo izdvojiti pobjedu cara Konstantina nad Licinijem, pobjedu Vizigota nad rimskom vojskom koja je bila predvođena imperatorom Flavius Valensom, pobjedu bugarskog kralja Kalojana nad krstašima. Nakon što je Edirne osvojio Sultan Murat I, postaje glavni grad Osmanskog carstva, u periodu od 1365. do 1453. godine. Glavni je grad provincije Edirne u turskom dijelu Trakije. Nalazi se na nadmorskoj visini od 41 metra, u plodnoj ravnici na mjestu gdje se rijeka Tundža (Tunca) ulijeva u Maricu (Meriç). Danas ima oko 150.000 stanovnika. Poznat je po uzgoju kukuruza, šećerne repe, suncokreta, lubenice, groždža. U gradu su sačuvane mnoge znamenitosti kao što su zgrada suda, bolnica, medresa, a najpoznatiji objekat je džamija Selimija, djelo jednog od najvećih arhitekata Mimara Sinana. Rodno je mjesto Sultana Fatiha Mehmeda II, osvajača Istanbula.

Selimiye Camii (Selimija- džamija) Izgrađena je u periodu od 1569. do 1575. godine po nalogu sultana Selima II u jeku vojne i kulturne moći Osmanskog carstva. Smatra se remek-djelom i najvišim postignućem najvećeg osmanskog arhitekta i graditelja Mimara Sinana (1489.-1588.). Projektovana je u klasičnom osmanskome stilu i pozicionirana na vrhu brda. Pažljivo je odabrana lokacija za izgradnju Selimija-džamije, izgrađene na uzvisini i uočljive na daljinu što pokazuje da je Mimar Sinan bio izuzetan urbanista. Selimija-džamija sa jednom velikom kupolom i četiri vitke munare dominira linijom horizonta bivšeg osmanskog glavnog grada. Centralna kupola Selimija-džamije se vidi sa sve četiri strane grada, visoka je 43,28 m i ima raspon od 33 m. Za dva aršina je veća od kupole Aja Sofije koja predstavlja remek-djelo vizantijske arhitekture i umjetnosti uopće. Kupolu Selimija-džamije nosi osam snažnih stubova. Na razini lukova sa četiri potporna luka na uglovima pokrivenih polukupolama, vezana je za kvadratnu osnovu. Ispred džamije nalazi se harem ili centralno dvorište sa sadrvanom. Džamija ima četiri minareta (70,9 metara) sa po tri šerefeta. Pored veličanstvene džamije su medresa, bazar, sahat-kula, vanjsko dvorište i knjižara, koje čine kao jedinstvena institucija. Nalazi se na UNESCO-voj listi svjetske baštine.

Piše: Adis Tanović

Biografija

Adis Tanović rođen je u Sarajevu 1979. godine. Po zanimanju je diplomirani ekonomista. Više od 17 godina zaposlen je na Međunarodnom aerodromu "Sarajevo". U slobodno vrijeme putuje svijetom, fotografise, piše reportaže i tekstove o prirodnom i kulturnom naslijeđu. Autor je tri izdanja knjige Turistički vodič kroz Bosnu i Hercegovinu, tri izdanja fotomonografije Bosne i Hercegovine, dva izdanja turističkog vodiča kroz Sarajevo, te knjiga Vaš vodič kroz Tursku, Kako putovati Evropom i Rim, vječni grad i Islamsko kulturno naslijeđe u Evropi (Islamska umjetnost). Autor je velikog broja reportaža i tekstova koje su objavljivale dnevne novine (Oslobođenje) i magazini (Stav, Faktor). Oženjen je i otac troje djece.

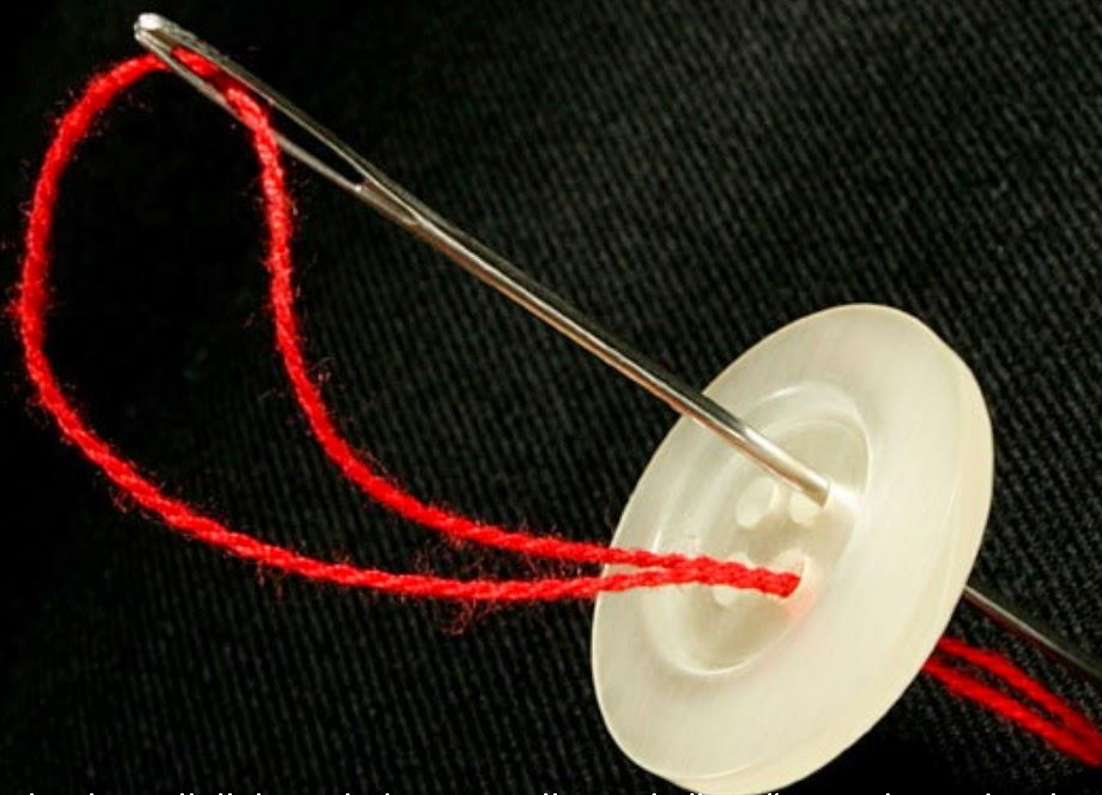
Korićanske stijene-godišnjica zločina nad civilima bošnjačke nacionalnosti

21. augusta 1992. godine na Korićanskim stijenama strijeljano je oko 200 muškaraca, logoraša, koji su prethodno bili zatvoreni u prijedorskim logorima. Organizovanim konvojem, pod izgovorom da ih vode na razmjenu, logoraši su dovedeni na ovu lokaciju i mučki likvidirani. "Ovdje mi mijenjamo mrtve za mrtve i žive za žive", riječi su uz koje je započeta likvidacija ovih nevinih osoba. Pripadnici interventnog voda policije Republike Srpske iz Prijedora su logoraše postrojili na rubu provalije, naredili im da kleknu i pucali im u leđa, nakon čega su tijela logoraša padala u ponor dubok preko 300 metara. Da bi bili sigurni da niko neće preživjeti, pucali su i bacali bombe na tijela u provaliji.

Masakr na Korićanskim stijenama preživjelo je 12 osoba čija su svjedočenja doprinijela da se dio odgovornih procesuiru i kazni, te da istina o ovom zločinu bude zabilježena. Sve žrtve ovog zločina još uvijek nisu pronađene. Još uvijek se traga za 80 posto skeletnih ostataka kako je nešto više od 100 logoraša identificirano samo na osnovu jedne kosti ili zuba, dok preostali logoraši nisu uopšte pronađeni. Tijela ubijenih logoraša prebačena su i zakopana na drugim lokalitetima o čemu svjedoče i snimci Službe javne bezbjednosti Prijedor nastali 4. septembra 1992. godine, međutim odgovorni za ovaj zločin i oni koji su učestvovali u premještanju tijela (pripadnici policije RS i Civilna zaštita iz Skender Vakufa) još uvijek šute o lokaciji ove masovne grobnice.

Godišnjica ovog zločina bit će obilježena prikladnim programom i na dostojanstven način, kom prilikom će se u znak sjećanja na brutalno ubijene logoraše sa ruba litice baciti 200 ruža, a sve u cilju očuvanja živom kulture sjećanja i memoralizacije.

Bošnjaci.net

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "Onaj ko ode ili se približi proricateljima sudbine i povjeruje u ono što im on kaže, ne vjeruje u ono što je objavljeno Muhammedu." (Sunen Ebu Davud)

SIHR NE MOŽE UGASITI LJUBAV MAJKE PREMA DJETETU A MOŽE LJUBAV DJETETA PREMA MAJCI

Imao sam sada slijedeću situaciju:

Roditelji investiraju u sina 300.000 € a on ih i dalje "muze", navlači im srčane i moždane udare iznuđivanjem para do prezaduženosti. Moram svakako priznati da je "sinu" falila investicija Islama, a najbolja investicija u dijete jeste islamski odgoj! Usput je "došao" i sihr koji ih je razdvojio i razdžematio njihova srca! Sin je ostavio stare roditelje pa godinama ni selam ne šalje! Napominjem: NE POSTOJI SIHR KOJI MOŽE PREKINUTI LJUBAV MAJKE PREMA DJETETU, ali sam toliko puta vidio kako je sihr razvalio ljubav djeteta prema majci i prema roditeljima! Da nas Allah sačuva ovakvih iskušenje! Amin!

INVESTIRAJTE NAJBOLJE u svoju djecu a to je ISLAM, kako sutra ne bi ste bankrotirali ni vi ni vaša djeca!

Volio vas Rabb!

Fuad Seferagić

Obaveznost življenja i djelovanja u okviru džemata

U džematu, zajednici muslimana, je milost dok je u odvajanju kazna i patnja. En-Nu'man b. Bešir, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Sa džematom je milost, dok je u cijepanju kazna."* (Abdullah b. Ahmed u svojim dodacima na "Musned" i Ibn Ebi Dunja, a šejh Albani, rahmetullahi alejhi, hadis je ocijenio dobrim u "Zbirici vjerodostojnih hadisa", 667. i "Zilalul-Dženneh", 93.) U hadisu Ebu Derda'a, radijallahu anhu, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: *"Drži se džemata, jer uistinu vuk jede izdvojenu ovcu!"* (Hadis su zabilježili: Ahmed, Nesai, Hakim, a šejh Albani, rahimehullahu te'ala, hadis je ocijenio hasen sahihom u "Sahihu tergiba ve terhiba", 427.) Bilježi imam Ahmed od Harisa el-Eš'arija, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Naređujem vam pet stvari koje je meni Allah naredio! Naređujem vam: džemat, poslušnost, pokornost, hidžru i borbu na Allahovom putu ..."* (Ahmed, 17209; Tirmizi, 2863; Ibn Hibban, 6233; Ebu Ja'la, 1571; a šejh Albani i Šuajb el-Arnaut hadis su ocijenili vjerodostojnim.)

Sva hvala pripada samo Allahu! Neka je Allahov salavat i selam na vjerovjesnika Muhammeda, njegovu časnu porodicu, sve ashabe i one koji ih slijede do Sudnjega dana!

Uzvišeni Allah, iz Svoje mudrosti i milosti, odredio je čovjeku i stvorio ga da živi u zajednici, učinio ga je društvenim bićem koje se popravljaju sa popravkom zajednice, društva u kojem živi, kao što se, također, kvare sa kvarenjem svoje zajednice. Dakle, zajednica na njega ostavlja veliki utjecaj! Stoga su reformatori islama, kroz historiju, veliku pažnju upravo poklanjali izgradnji džemata, zajednice, društva i u tome nam je prvi i najbolji uzor Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, koji u Mekki, a naročito u Medini, gradi džemat, zajednicu.

Sposobnosti pojedinca su ograničene. Čovjekov životni vijek je između 60 i 70 godina, a malo je onih koji dožive više. Stoga pojedinac ne može da ostvari velike ciljeve osim ako svoj trud i svoje zalaganje ne pripoji uz trud i zalaganje drugih pojedinaca!

Pogledamo li danas kroz kakve sve probleme, na kakve sve izazove i pitanja nailazi samo jedna mahala, jedna čaršija, jedan gradić, složiti ćemo se da pojedinac, ili kako se to kaže savremenim jezikom "slobodni strijelac" ne može ostaviti nikakav utjecaj, napraviti bilo kakve promjene.

Uzvišeni Allah stavio je muslimanima u obavezu da žive i rade u džematu kako bi došlo do sigurnosti, postojanosti, širenja vjere s kojom je Allah, subhanehu ve te'ala, jedino zadovoljan! Islam ne poznaje pojedinca! Islam ne želi da zna za slobodnog strijelca! U islamu nema ništa privatno i na svoju ruku! Islam je vjera reda i discipline, vjera dogovora i rada!

Mnogi ljudi misle da je džematsko djelovanje samo lijepo i poželjno, dok kod nekih nije ni na tome stepenu! Nažalost ima i onih, umišljenih, željnih da samo oni isplivaju i dođu na površinu, onih koji se ne mogu spustiti na taj nivo da razgovaraju i dogovaraju se s drugima, a kamoli da prihvate njihovo mišljenje, ima takvih koji džematski život i rad smatraju novinom u vjeri, zabludom!

Posmatrajući današnje stanje, naročito stanje muslimana, stanje islama na mnogim mjestima, složiti ćemo se da nema prosperiteta, napretka muslimanima osim sa uređenim, organiziranim džematskim životom i radom!

Brojni su dokazi u Kur'anu, sunnetu i kijas – analogiji koji obavezuju na život i rad u zajednici, džematu. Dakle:

Zašto živjeti i raditi u džematu?

1- Uzvišeni Allah naređuje nam da budemo u džematu, pa nam se obraća naredbama i zabranama uvijek u množini, obraća se nama kao džematu. Kaže Uzvišeni: **"O vjernici, bojte se Allaha i budite sa iskrenima!"** (Prijevod značenja Et-Tevbe, 119) Također je Uzvišeni rekao: **"O vjernici, vjerujte u Allaha i Njegova Poslanika!"** (Prijevod značenja En-Nisa, 136) I rekao je Allah, subhanehu ve te'ala: **"I uspostavljajte namaz, i izdvajajte zekat i zajedno s onima koji namaz obavljaju i vi obavljajte!"** (Prijevod značenja El-Bekare, 43)

2- Uzvišeni Allah traži od nas džematski rad, pa kaže: **"I neka među vama bude skupina koja će pozivati na dobro, tražiti da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćati, uistinu samo takvi će uspjeti!"** (Prijevod značenja Ali Imran, 104)

Ilustrativan primjer za to nalazimo i u hadisu koji nam prenosi časni ashab Ebu Sa'lebe el-Hušeni, radijallahu anhu, koji kaže: "Kada bi se Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na putovanju zaustavio radi odmora, ljudi bi se razišli po raznim stranama i klancima, pa im Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče jedne prilike: *'Ova vaša raštrkanost po raznim stranama i klancima je od šejtana.'* Nakon toga, kad bi se zaustavljao negdje, ashabi bi se skupili jedan uz drugog tako da se govorilo da kad bi se na njih stavio jedan komad odjeće, mogao bi ih sve prekriti." (Bilježi Ebu Davud, br. 2286. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u "Sahih Sunen Ebu Davud", br. 2288.) Pogledajmo! Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije dozvoljavao tokom odmora da se njegovi sljedbenici raštrkaju, razdvoje i svako sebi posveti, pa šta mislimo da nam je to dozvoljeno u radu, djelovanju za Allahovu vjeru?! Oni koji cijepaju džematski rad i vuku na svoju stranu, mudruju i prizivaju da jedini oni rade po sunnetu, doista se pitamo čiji oni sunnet slijede?!

3- Uzvišeni Allah podržava džemat i Svoj bereket spušta na njega, dakle, zadovoljan je džematskim radom. Bilježi imam Tirmizi u svome "Sunenu" od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **"Allahova ruka je nad džematom, zajednicom!"** (Šejh Albani, rahimehullahu te'ala, hadis je ocijenio vjerodostojnim u "Sahihu i da'ifu Sunenut-Tirmizi", 2166.)

Tako je džemat, zajednica muslimana, preča da bude podržana, da bude na dokazu, na istini i ispravnom.

4- Džemat, zajednica muslimana, inšallah, nalaziti će se u džennetskom obilju. Kaže Abdullah: Pričao mi je moj otac od Džerira, a on od Abdul-Melika b. Umejra, a on od Džabira b. Semure koji je rekao: Omer b. El-Hattab, radijallahu anhu, držao je ljudima hutbu pa je rekao: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, stajao je na ovom mom mjestu, pa je rekao: *'Lijepo postupajte prema mojim ashabima, zatim prema onima koji će doći nakon njih, zatim prema onima koji će doći i nakon njih, a zatim će nakon takvih doći narod čiji će se pojedinci zaklinjati prije negoli se i zatraži od njih da se zakunu, koji će svjedočiti prije negoli se od njih i zatraži da svjedoče! Pa, onaj od vas koji želi da uživa u džennetskom izobilju, neka se drži džemata, zajednice, jer je doista šejtan s jednim, dok je od dvojice udaljeniji...!'*" (Hadis bilježe Ahmed, Tirmizi, Ibn Madže, Ibn Hibban, Hakim i mnogi drugi, a šejh Albani, rahimehullahu te'ala, ocijenio ga je vjerodostojnim u "Zbirici vjerodostojnih hadisa", 430.)

5- Prvo što je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uradio u Mekki jeste formiranje džemata muslimana u kući Erkama b. Ebi Erkama gdje ih je odgajao, podučavao Kur'anu i sunnetu, podučavao kako će širiti da'vet – poziv u Allahovu vjeru među Mekkelijama, podsticao na preporučivanje istine i na strpljenje, pa je tako prvi islamski džemat sa džematskim radom otpočeo u Mekki Mukerremi.

6- U džematu, zajednici muslimana, je milost dok je u odvajanju kazna i patnja. En-Nu'man b. Bešir, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Sa džematom je milost, dok je u cijepanju kazna."* (Abdullah b. Ahmed u svojim dodacima na "Musned" i Ibn Ebi Dunja, a šejh Albani, rahmetullahi alejhi, hadis je ocijenio dobrim u "Zbirici vjerodostojnih hadisa", 667. i "Zilalul-Dženneh", 93.)

7- U hadisu Ebu Derda'a, radijallahu anhu, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: *"Drži se džemata, jer uistinu vuk jede izdvojenu ovcu!"* (Hadis su zabilježili: Ahmed, Nesai, Hakim, a šejh Albani, rahimehullahu te'ala, hadis je ocijenio hasen sahihom u "Sahihu tergiba ve terhiba", 427.)

8- Bilježi imam Ahmed od Harisa el-Eš'arija, radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: *"Naređujem vam pet stvari koje je meni Allah naredio! Naređujem vam: džemat, poslušnost, pokornost, hidžru i borbu na Allahovom putu ..."* (Ahmed, 17209; Tirmizi, 2863; Ibn Hibban, 6233; Ebu Ja'la, 1571; a šejh Albani i Šuajb el-Arnaut hadis su ocijenili vjerodostojnim.)

9- Alija, radijallahu anhu, rekao je: *"Džemat s problemima bolji je od pojedinca –samca bez problema."*

Što se tiče analognih dokaza koji ukazuju na obaveznost izgradnje i održavanja džemata muslimana, neki od njih su:

1- Uspostavljanje i sprovođenje brojnih zagubljenih islamskih propisa među muslimanima, a poznato je veliko pravilo iz usuli-fikha "ma la jetimmul-vadžibu illa bihi fehuve vadžibun", tj. "sve ono što vodi do ispunjenja obaveze je obaveza, sve ono bez čega se ne može ispuniti određena obaveza je obaveza". Stoga muslimani i njihovi učeni moraju uložiti maksimalne napore u formiranju islamskih džemata, zajednica u kojima će se poštovati i sprovoditi Allahovi propisi, daleko od popuštanja i pretjerivanja.

2- Pogledamo li danas stanje muslimana i stanje njihovih neprijatelja, vidjet ćemo da neprijatelji islama i muslimana rade udruženo i organizirano, sva svoja raspoloživa sredstva su udružili i usmjerili ih ka muslimanima. Stoga, muslimani ne mogu odgovoriti nevjerničkim napadima osim na isti način, združeno i organizirano. Pojedinci, ma koliko bili iskreni, ne mogu u zadovoljavajućoj mjeri odgovoriti mnogobrojnim nevjerničkim napadima, jer su uglavnom sposobnosti i mogućnosti tih pojedinaca ograničene i kratkotrajne.

3- Ibnul-Kajjim, rahimehullahu te'ala, u svome vrijednom djelu "I'alamu-l-muvekk'in", rekao je o onima koji ostavljaju poziv u Allahovu vjeru, koji se udaljavaju od džematskog rada, koji se udaljavaju od uspostave i sprovedbe Allahovih propisa: "Ovakvi ljudi kod islamskih učenjaka su ljudi najslabije vjere! Kakva je to vjera i kakvo se to dobro nalazi pri onome koji gleda kako se Allahove svetinje ruše, kako se Njegovi propisi zapostavljaju, Njegova vjera napušta, sunnet Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, odbacuje, a on je pri svemu tome hladnog srca, smirenog jezika, nijemi je šejtan!!! A zar problemi u vjeri ne dolaze upravo od ovakvih koji, kada im se da ukusna hrana i visoki položaji, ne mare šta se dešava sa vjerom?! A da se nešto dogodi s njihovim imetkom i njihovim položajem, vidio bi ih kako se na sva tri načina: i rukom, i jezikom, i srcem, shodno svojim

mogućnostima, zalažu za povratak imetka i položaja! Ovakvi, pored gubljenja ugleda kod Allaha, zadobijanja Allahovog ukora i srdžbe, na dunjaluku su pogođeni najvećim belajom i iskušenjem a da to i ne primjećuju! To iskušenje je mrtvilo srca, jer doista srce, koliko je živo, toliko se i srđi radi Allaha i Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, toliko i pomaže Allahovu vjeru... Spominju imam Ahmed i drugi da je Uzvišeni Allah objavio jednom od Svojih meleka da uništi određeno naselje, pa je melek upitao: 'Gospodaru, kako da uništim to naselje kada se u njemu nalazi taj i taj pobožni čovjek?' Uzvišeni Allah je uzvratio riječima: 'Od njega i počni s uništenjem, jer uistinu nijednog dana njegovo se lice nije zacrvenjelo i rasrdilo zbog onoga što je vidio pred sobom.'" (Vidjeti: Ibnul-Kajjim, "I'alamu-l-muvekk'in", 2/198.)

Stoga, na vjernicima muslimanima je da maksimalno ulože truda i napora u organiziranju džematskog života i rada. Treba napomenuti da bi džemat funkcionirao kako treba, mora biti:

1- Izgrađen na Kur'anu i sunnetu, svoje stavove mora crpiti iz Allahove Knjige i vjerodostojnog sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i razumijevati ih onako kako su ih razumijevale prve generacije, priznati i poznati islamski učenjaci.

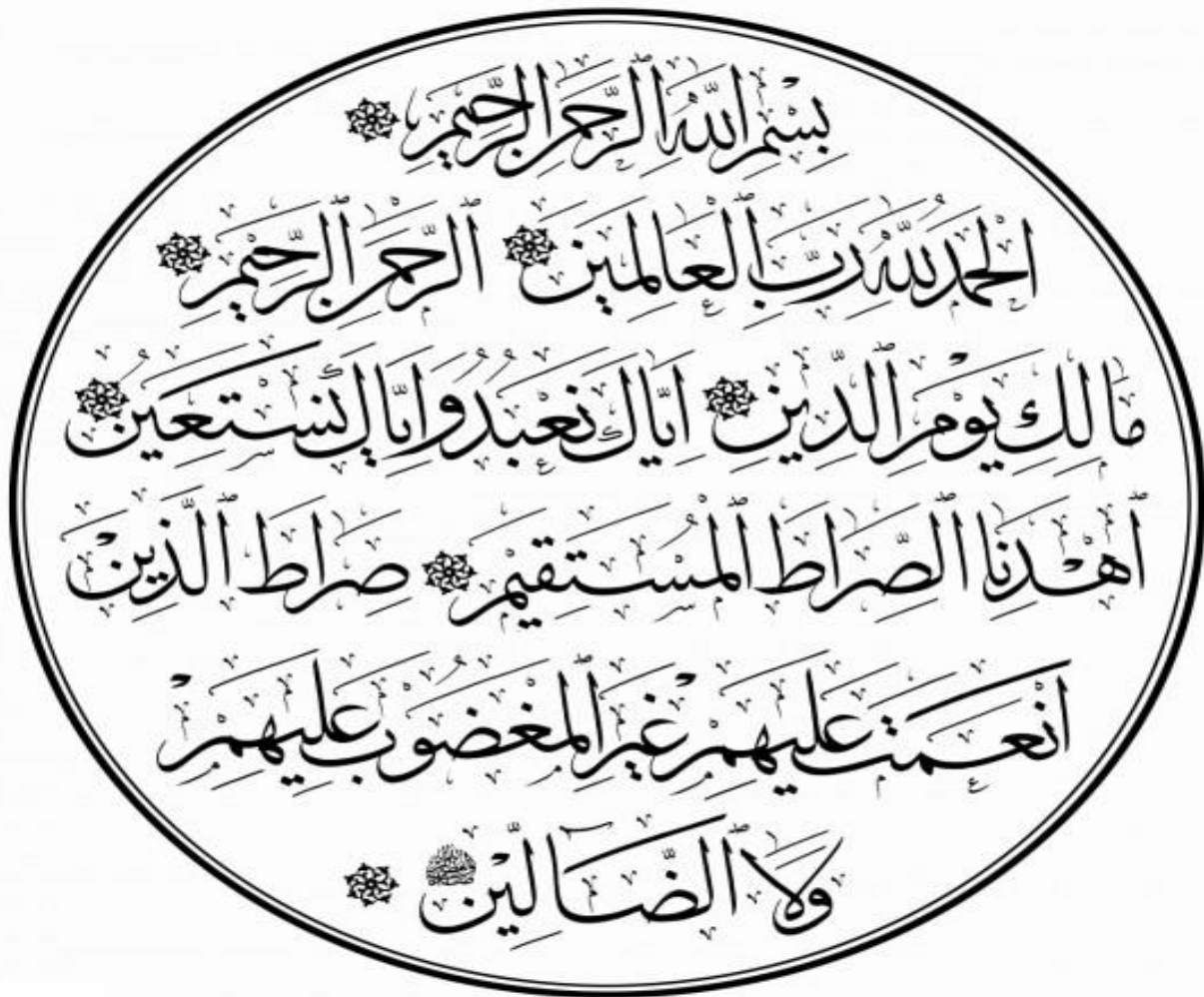
2- Treba napomenuti da nema džemata bez reda i discipline, nema džemata bez čvrste organizacije. Uzvišeni Allah je rekao: **"Uistinu, Allah voli one koji se bore na Njegovom putu u čvrsto zbijenim redovima poput čvrstih građevina."** (Prijevod značenja Es-Saff, 4)

Bilježi se u "Sahihu Muslima" od Simaka b. Harba da je rekao: "Čuo sam Nu'mana b. Bešira, radijallahu anhu, da kaže: 'Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poravnavao je naše saffove kao da poravnava strijele, sve dok nije vidio da smo shvatili. Jedan dan je izašao da predvodi namaz, bio je gotovo učinio početni tekbir kad vidje čovjeka kako mu prsa strše ispred saffa, pa reče: '*Allahovi robovi, ili ćete poravnati saffove, ili će vas Allah razjediniti.*'" (Sahih Muslim, br. 436.) Uvidimo već jednom prijeku potrebu za jedinstvom u džematu, za čvrstim saffovima! Zar ne strahujemo od spomenute kazne u hadisu?!

3- Treba napomenuti da nema džemata bez poslušnosti i pokornosti, treba da se zna ko se sluša i čiji se savjeti sprovode. Mora da se zna "*ko kosi, a ko vodu nosi*", ne da bi se jedni uzdizali nad drugima – kako kada to nije svojstveno muslimanu – već za dobrobit islama i svih muslimana, efikasnijeg rada za islam i većeg doprinosa i boljitka svim muslimanima. U islamu, u džematu nema ništa privatno! Muslimani se dogovaraju, a zatim rade po dogovorenom! Zar Uzvišeni Allah nije naredio Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da se dogovara sa ashabima?! Zar Allah, subhanehu ve te'ala, nije pohvalio Svoje robove po ovoj osobini da se dogovaraju oko svojih poslova i pitanja?! Zar želimo da se suprotstavljamo Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem?! Jesmo li to mi bolji od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovih ashaba?! Kao što se pojedinci kada klanjaju u džematu okrenu na neku drugu stranu od Kible, slijede nečije druge pokrete a ne immove, ne mogu smatrati da klanjaju u džematu, isto tako oni pojedinci, samostalni strijelci, koji rade na svoju ruku, slušaju nečije druge savjete, a savjete i ono što je dogovoreno u džematu zapostavljaju, takvi pojedinci ne smatraju se dijelom džemata i takvi samo ruše džemat, zajednicu muslimana, a nikako ne doprinose njihovom prosperitetu. Ma šta oni mislili i čime svoje postupke opravdavali, oni samo pomažu nevjernicima u borbi protiv islama i muslimana!

Vel-hamdulillahi Rabbil-'alemin, ve sallahu ve selleme 'ala nebijjina Muhammed ve 'ala alihi ve sahibi edžme'in!

Izvor: El-Asr

Odgojni aspekti sure El-Fatiha

Sura El-Fatiha nije samo sura kojom otpočinje Kur'an, već je ona sura koja je, po mišljenju velikog broja islamskih učenjaka, među prvim surama koje su objavljene. Ako bi se tako moglo reći, Fatiha je Kur'an "u malom" zbog mnoštva značenja koja sadrži. Jedan od aspekata Kur'ana, a time i ove velike sure, jeste odgojni. Vjernik stalno uči suru El-Fatiha, a ona njega stalno podučava.

"Hvala Allahu, Gospodaru svjetova": Pored pohvale Allaha i činjenice da Gospodar znači Stvoritelj, Onaj koji svim upravlja, koji je ljudima dao blagodati i koji ih čuva, ovaj ajet sadrži i zahvalnost. No, za razliku od pohvale, zahvalnost se iskazuje srcem, djelom i riječju. Tu razliku uočavamo i u ajetu u kojem Allah kaže: **"Budite zahvalni, o, čeljadi Davudova! – A malo je zahvalnih među robovima Mojim"** (Sebe, 13). Uočavamo da je rekao "budite zahvalni", a nije rekao govorite "zahvalni smo". Ako iko zaslužuje potpunu zahvalnost, onda je to Plemeniti Gospodar. Za razliku od iskazivanja zahvalnosti jezikom, zahvalnost srca podrazumijeva spoznaju da blagodati dolazi od Allaha: **"...od Allaha je svaka blagodati koju uživate."** (En-Nahl, 53) Blagodati se razlikuju, a najveća je blagodati vjere jer ona vodi vječnoj blagodati. Zahvalnost djelom podrazumijeva pokornost Njemu Milostivom. Oni koji su izrazito zahvalni, svoju pokornost ne ograničavaju samo na ono obavezno, već se dobrovoljnim djelima (nafilama) žele posebno približiti svome Stvoritelju. Kada su neki ashabi vidjeli da bi Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, klanjao toliko dugo da bi mu otekale noge, začuđeno bi ga upitali: "O, Allahov Poslanice, Allah ti je oprostio sve grijeha, pa zašto toliko klanjaš?", a on bi odgovorio: "Zar da ne budem Allahov zahvalni rob!?" (Buhari, br. 4836, i Muslim, br. 2819)

“Milostivom, Samilosnom”: Ovaj ajet dolazi nakon spominjanja da je On Stvoritelj svjetova, što je pokazatelj da je najveća veza između Allaha i Njegovih stvorenja – Njegova milost. Ukoliko nam mnogo znači da je upravo milost veza između nas i Gospodara, onda trebamo shvatiti da je milost jedna od najvažnijih veza između nas i ostalih stvorenja. U vjerodostojnom hadisu navodi se: “Onima koji su milostivi, Allah će se smilovati. Smilujte se onima koji su na Zemlju, smilovat će vam se Onaj koji je na nebesima.” (Ebu Davud, br. 4941, Tirmizi, br. 1924)

“Vladaru Dana sudnjeg”: Dana sudnjeg (ar. *jevmidin*) znači Dana nagrade i polaganja računa. Ovo značenje svakog navodi na razmišljanje o svojim djelima. Onoga ko razmišlja o ovom ajetu to nedvojbeno podsjeća na osjećaj odgovornosti u pogledu djela koja čini. Plod osjećaja odgovornosti jeste odmjerenoš u djelima i riječima. Isto tako, razumijemo da za bolju odgovornost čovjeka treba veoma često, odnosno konstantno podsjećati na eventualne loše posljedice njegovog neodgovornog ponašanja, ali isto tako i na dobre posljedice njegovog odgovornog ponašanja. Ovo kažem jer vjernici ovu suru ponavljaju svakodnevno na svakom rekatu namaza. Možda najteži ajeti koji imaju slično značenje ovome jesu ona dva sa kraja sure Ez-Zilzal u kojima se kaže: **“Onaj ko bude uradio koliko trun dobra – vidjet će ga, a onaj ko bude uradio koliko trun zla – vidjet će ga.”**

Ipak, čovjek koji napravi propuste i eventualno bude neodgovoran, može se iskrenom tevbom popraviti jer On je Onaj **“koji oprašta grijeha i prima pokajanje”** (Gafir, 3).

“Samo Tebe obožavamo...”: Ako znamo da se pod obožavanjem (ibadetom) podrazumijeva “sve što Allah voli od djela i riječi, tajnih i javnih”, odnosno, da je to “sve što je Allah naredio” i da ono može biti vezano za naš odnos prema Allahu i prema ljudima i drugim stvorenjima, onda ćemo, da ne bismo bili kontradiktorni, nastojati to primijeniti u životu. Tako mi vjerujemo da Allah sve vidi pa ćemo svoja djela usklađivati da ih vidi onako kako On to voli. Uz to, vjerujemo da On sve čuje, pa ćemo paziti da izgovaramo ono što On voli i šutjet ćemo onda kada On to voli. I vjerujemo da On sve zna, pa ćemo se truditi da ono što naše grudi kriju bude ono što On isto tako voli. Pored ovoga, obožavanje samo Njega podrazumijeva da, ukoliko nam se neko ili nešto ispriječi na tome putu, budemo hrabri i nikada ne dadnemo nikome i ničemu prednost nad Allahom i pokornosti Njemu. Neko reče: “Prava sloboda jeste da budeš pravi Allahov rob, a da se toga oslobodiš, pravo je ropstvo.” Značenje ovog ajeta u drugom obliku nalazimo u suri Ez-Zarijat (56): **“Džine i ljude stvorio sam samo da Me obožavaju”**, te nam stoga ne preostaje ništa drugo već da svoj život uskladimo sa ovim značenjem.

“...i samo od Tebe pomoć tražimo”, tj. ne tražimo pomoć ni od koga osim od Tebe. Samo Tebe obožavamo, ali mi to ne možemo bez Tvoje pomoći i zato samo od Tebe pomoć tražimo. Ovo je zato jer vjernik koji je spoznao Allaha, spoznao je da je u stalnoj potrebi da mu On bude na pomoći. Isto tako, onaj ko obožava nekog drugog mimo Allaha nije spoznao Allaha onako kako treba, a takvo je stanje i sa onim koji traži pomoć od nekog mimo Allaha. Iz ovoga razumijemo da se razlog zbog kojeg će oni koji Ga ne obožavaju početi to činiti nalazi u tome da Ga upoznaju onako kako treba. Neki su učenjaci rekli da oblik množine u riječima “obožavamo” i “tražimo” ukazuje na značaj potpomaganja sa drugim vjernicima.

“Uputi nas na Pravi put...”: Ovo je ajet u vidu dove. Ovdje zapažamo nekoliko stvari:

Prvo, dova je navedena nakon pohvale Allaha, spominjanja Njegovog velikog djela – stvaranja svjetova, i nakon spominjanja Njegovih lijepih imena “Milostivi, Samilosni”, i Njegovog svojstva Vladara Dana sudnjeg. Upravo su ovo pravila lijepog ponašanja prilikom upućivanja bilo koje dove: donijeti pohvalu na Allaha, spomenuti Njegova lijepa imena i svojstva i ono Njegovo djelo koje je sukladno dovi koju učimo, pa Ga onda zamoliti za ono što želimo.

Drugo, dova je navedena u obliku množine, a ne jednine. “Uputi nas!”, a ne: “Uputi me!” Ovo ukazuje na važnost nesebičnosti, važnosti zajednice, važnosti dove za druge muslimane. Jer, ako u ovoj dovi tražimo uputu za “nas”, onda nismo sebični, u zajednici se ne ponašamo destruktivno, pomažemo svakog od “nas” da bolje spozna Pravi put i da se svi ponašamo u skladu sa njim.

Treće, dok učenjem ovog ajeta u vidu dove tražimo uputu na Pravi put, moramo znati šta je Pravi put. Ako znamo da je Pravi put zapravo put Kur’ana, put sunneta Poslanika islama Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, put islama, onda ne možemo a da ne nastojimo da spoznajemo taj put iz izvora islama. U suprotnom, mi istovremeno

kao da tražimo nešto što nećemo da uzmemo, kao da tražimo uputstva, a ne zanima nas šta su zapravo ta uputstva. Isto tako, ako znamo da ovim ajetom tražimo da nas Allah učvrsti na Pravom putu, onda, ako već znamo šta je Pravi put, ne smijemo sebi dozvoliti da radimo ono što je tome suprotno, što je u oprečnosti sa njegovim smjernicama i propisima, jer tražimo da budemo čvrsti i ustrajni u onome što istovremeno kršimo.

“Na put onih kojima si blagodaran bio...”: Ako znamo da su oni spomenuti u ajetu: **“Oni koji su pokorni Allahu i Poslaniku bit će u društvu vjerovjesnikā, i pravednikā, i šehīdā, i dobrih ljudi, kojima je Allah blagodaran bio”** (En-Nisa, 69), onda znamo da postoje svijetli primjeri ljudi koji su hodili Pravim putem. Ako znamo da su oni uzori i tražimo od Allaha da nas uputi da i mi idemo njihovim stopama, onda to iziskuje da ih upoznamo i da vidimo kako su se oni ponašali u stanju rahatluca i musibeta, teškoća, u samoći i u društvu, u miru i u ratu, kako su se odnosili prema Allahu i prema ljudima. Da bismo to otkrili ne trebaju mnoge enciklopedije i biblioteke, jer je Allah u Kur’anu posvetio tome veliki dio. Gotovo da nema situacije u kojoj se možemo naći u životu a da u Kur’anu ne nađemo opis nekoga ko je bio u sličnoj situaciji, i opis toga kako je postupio, pa da i mi slično postupimo, jer **“u kazivanju o njima je pouka za one koji su razumom obdareni”** (Jusuf, 111). Nije čudo što je nama potrebno da spoznamo ove uzore jer je to trebalo i plemenitom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kojem je Milostivi Gospodar, opisujući prijašnje poslanike, rekao: **“...Njih je Allah uputio, zato slijedi njihov Pravi put.”** (El-En’am, 90)

“...A ne onih koji su na sebe srdžbu izazvali niti onih koji su zalutali!” U hadisu se navodi: “Oni koji su na sebe srdžbu izazvali jesu židovi, a oni koji su zalutali jesu kršćani.” (Tirmizi, 2953, hasen) Istina je da su ove dvije skupine ljudi najistaknutije skupine na koje se odnosi ovaj ajet, jer da se misli samo na njih, onda bi ajet mogao glasniti: “A ne na put židova i kršćana.” Ovo kažemo jer je cilj ajeta ukazati na osobine zbog kojih su jedni “na sebe srdžbu izazvali”, a drugi “zalutali”.

Iz drugih kur’anskih ajeta zaključuje se da su židovi ti koji su na sebe srdžbu izazvali, jer su, kada im je došao Poslanik koji je od Allaha prenosio Objavu i upućivao Pravi put, nakon što su spoznali Pravi put, odmah su ga ostavili. Učinili su to radi zadovoljavanja svojih prohtjeva za novcem i vlašću ili, bolje rečeno, strastima uopćeno. Iz toga slijedi da je jedan od najvećih razloga neslijeđenja Istine i Pravog puta upravo slijeđenje strasti. Kada to vjernik zna, onda se sa posebnom pažnjom čuva da on ne skrene sa Pravog puta zbog slijeđenja neke strasti. Naši su učenjaci naveli da postoje psihičke i tjelesne strasti. Primjer tjelesnih strasti jesu strasti za hranom, pićem i spolnim odnosom, a primjer psihičkih jeste strast za ugledom, hvalom i slavom. Ni zbog jedne od strasti vjernik neće prekršiti smjernice Pravog puta i njegove propise, a ukoliko ih i prekrši, dužan je da se pokaje i da ih se riješi.

Isto tako, iz mnogobrojnih ajeta shvatamo da su kršćani oni koji su zalutali jer nisu spoznali Pravi put. U ovome se nalazi poticaj vjernicima koji su spoznali Pravi put da ga još više istražuju, izučavaju njegove smjernice i propise. Nepostojanje želje za spoznajom smjernica i propisa islama čini ljude sličnim kršćanima kojima se vjera svodi na nasljednu tradiciju, a ne na nešto što je itekako utemeljeno na autentičnosti njihove knjige i prakse njihovog poslanika. Ibn Kesir u svom *Tefsiru* kaže: “Put vjernika sadrži poznavanje istine i činjenje djela shodno njenoj spoznaji, jer židovi nisu postupali u skladu sa svojom spoznajom istine, a kršćani je nisu istinski spoznali.”

Dakle, dva su razloga zbog kojih ljudi ostavljaju Pravi put: slijeđenje strasti i neznanje. Neprijatelji islama na sve moguće načine pokušavaju navesti muslimane da, poput njih, slijede svoje strasti i da ostanu nezalutali prije svega u pogledu svoje vjere.

Od iskazivanja hvale Allahu i zahvale Njemu na blagodatima, uz naglašavanje odgovornosti, iskazivanja monoteizma i traženja pomoći, preko isticanja značenja zajednice i traženja upute od Njega, ugledajući se na dobre i čuvajući se puta onih loših uzora, sura El-Fatiha svakodnevno nas više puta odgaja. Primjenom ovih odgojnih smjernica u životu možemo samo napredovati na putu ka Allahu i ka Kući vječnosti gdje će vjernicima **“njihova posljednja dova biti: ‘Hvala Allahu, Gospodaru svjetova!’”** (Junus, 10)

Džemat Firdeus Offenbach je ove godine ispratio na Hadždž svog džematliju Atka Selimovića.

U punim džematskim prostorijama Ikrar Dovu je proučio i prisutnima se obratio Imam džemata Hanau, Sedin ef. Durmiš a predavanje na temu obredi Hadždža je održao hafiz Almir Kapić.

Molimo Allaha da ukabuli Hadždž svim hadžijama i olakša zijaret časnim mjestima Islama.

11.08.17 Džumu namaz je predvodio i hutbu održao uvaženi Hafiz Almir Kapić.

Molim uzvišenog Allaha da obilato nagradi šejha Kapića što se je odazvao pozivu.

Džemat Firdeus Offenbach je i ove godine adekvatno, kvalitetno i odgovorno preuzeo emanet i organizovao prokupljanje kurbana.

Svi kurbani su podjeljeni isključivo osobama i porodicama koji su u potrebama, kao što smo i do sada odgovorno radili.

Vaš džemat Firdeus Offenbach

Bošnjaci, svjesni svoje krvave i bolne historije su i ove godine organizovali i odazvali se na tradicionalni Marš Mira u Offenbachu.

Maršu Mira je i ove godine prisustvovao gradonačelnik grada Offenbacha, Peter Schneider i zajedno sa bošnjacima podsjetio na genocid koji se dogodio u Srebrenici.

Nama je bila cast ugostiti posebnog gosta, čovjeka koji je preživio Srebrenički pakao, Mehdina Jakubovića koji je prisutnima govorio o svojim doživljajima i poslao jasnu poruku svima " Ja ne mrzim nikoga, moja vjera mi to nedozvoljava".

Džemat Firdeus Offenbach se zahvaljuje svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos da se realizuje Marš Mira u Offenbachu.

Pripremio: Kemal Džomba

VREMENA SE MIJENJAJU!!!

Poznati glumac Arnold Schwarzenegger je postavio sliku na internetu gde on spava na sred ulice pored svoje bronzane statue, i napisao tužnu rečenicu ("Kako se vremena menjaju").

Razlog ovakve rečenice nije samo to što je on ostario, već kada je guverner Kalifornije otvorio hotel ispred kog se nalazi njegova statua, zvaničnici hotela su rekli Arnoldu:

"Kada god da dođete u naš hotel, čeka vas soba rezervisana na vaše ime."

Kada je Arnold napustio politiku i došao u hotel da prespava, administracija je odbila da mu da sobu pravdajući se da su sve sobe rezervisane. Kupio je vreću za spavanje i legao ispod svoje statue i zatražio od prolaznika da ga uslikaju.

Hteo je da prenese poruku da kada je bio na određenoj društvenoj poziciji, ljudi su ga uzdizali i dodvoravali mu se, a sada kada više nije na toj poziciji, zaboravili su sva obećanja koja su mu izrečena.

"Da, vremena se zaista menjaju. Nikada nemojte verovati svojoj društvenoj poziciji, poslodavcu i moći vašeg uma. Sve to neće trajati večno."

#ArnoldSchwarzenegger

Krštenjem do papira u Njemačkoj

Berlin - Otkako je Njemačka primila veliki broj izbjeglica, drastično se povećao broj konvertita iz islama u kršćanstvo, izvještava DW.

Evangelistička i katolička crkva kao i nezavisne crkve su 2016.

registrovale više od hiljadu takvih slučajeva – a toliko ih nije bilo u posljednjih 50 godina, kaže sociolog religije Tomas Schirmaher, napominjući da je najviše konvertita

iz Irana, Pakistana i Afganistana. Trenutno razne sekte i grupe koriste strah izbjeglica od protjerivanja i nude im ekspresno pokrštavanje kao olakšavajuće sredstvo za dobivanje azila, kada zainteresovanima bivaju plaćeni troškovi prijevoza i ručak. Do prvog kontakta sa izbjeglicama dolazi se obično u prihvatilištima gdje se misionari često ističu svojim socijalnim angažmanom. Onaj ko u Njemačkoj riješi da pređe u kršćanstvo i odluči se za katoličku ili evangelističku crkvu, mora da pohađa jednomjesečni kurs iz Biblije, izvještava Dw

Izvor: Preporod

Deva i zli ljudi

Ovaj događaj se zbio veoma, veoma davno. U zemlji Arabiji postojalo je pleme po imenu semud. Ovaj narod bio je poznat po tome što je gradio velike gradove neki od njih su se nalazili u ravninama, a neki u stjenovitim planinama. Svi su se divili lijepim palačama i dvorcima u gradovima koji su smeješteni u poljima. Ali, planinski gradovi su bili čak i ljepši. Ljudi iz dalekih krajeva dolazili su da vide kuće klesane u kamenju. Bilo je nevjerovatno da ljudska ruka može napraviti tako lijepe domove. U plemenu Semud živio je i Božiji poslanik po imenu Salih, a.s. Salih a.s. je klanjao i zahvaljivao se Allahu, dž.š., nasvemu čime je daravao njegov narod. Bio je zahvalan na tome što ih je Dragi Allah obdario znanjem vještinom izgradnje domova u stjenovitim planinama. Narod Semuda se međusobno hvalio:

Mi smo najpametniji narod na Zemlji.

Mi znamo graditi prelijepa palača.

Mi znamo praviti kuće u stijenama.

Sve smo mi to sami naučili.

Zašto bismo se ikome zahvaljivali na tome.

Ljudi iz plemena Semud postali su grijешni i zli. Posjedovali su mnogo izvora, ali nisu dozvoljavali ovcama i devama drugih naroda da piju iz njih. Imali su i prostrane, travnate i zelene pašnjake. Nisu dali gladnim životinjama drugih ljudi da tu pasu. Allah je vidio njihovu škrtost i rekao: "Iskušat ću ih i, ako padnu na ispitu, kazni ću ih. Da bi ih iskušao, poslao je lijepu ženku deve. Poslanik Salih, a.s., rekao im je da budu dobri prema devi i da joj dopuste da se slobodno kreće kuda želi Također su joj trebali dozvoliti da pije hladnu izvorsku vodu i da pase svežu travu. Ali, taj narod je bio zao i grijешan. Ranili su devu, a potom je i ubili. Bili su okrutni prema Salihu, a.s. Naredili su mu da napusti njihovu zemlju. Čak su i kovali planove da ga ubiju. Allah, dž.š., veoma se rasrdio na njih. Naredio je Zemlji da se silno zatrese. Zemljotres! Kuće su se rušile, a ljudi umirali pod ruševinama. Samo su dobri ljudi bili spašeni. Allah, dž.š., iskušava sve ljude i kažnjava loše. Pomaže dobrim robovima i štiti ih od svi opasnosti.

Izvor: Najljepše priče iz Kur'ana

Priredila: Lenny Alina Mujakić

KORIJEN MASLAČKA UČINKOVITIJ OD HEMOTERAPIJE

Ova nepravredno zapostavljena biljka, često smatrana korovom, ima mnogo ljekovitih svojstava, a potrebno je samo ubrati na čistim obroncima, daleko od saobraćaja. Iako su naše nane pravile sirupe od cvjetova maslačka znajući da sadrži mnoge ljekovite supstancije, ono što sigurno nisu znale jest da korijen maslačka može pomoći oboljelima od raka. Naučnici su otkrili da korijen ove biljke deluje “bolje” od hemoterapije jer ona “ubija” sve ćelije, a korijen maslačka samo zahvaćene karcinomom .

Osim što ima diuretska svojstva, podstiče izlučivanje žuči, čisti jetru, pomaže kod alergija i smanjuje holesterol. Sadrži vrlo važne vitamine i minerale kao što su vitamin B6, tiamin, riboflavin, vitamin C, gvožđe, kalcijum, kalijum, folnu kiselinu i magnezijum. Sadrži i do 535% potrebnog dnevnog unosa vitamina K i oko 110% preporučenog dnevnog unosa vitamina A. To su sve činjenice o ovoj biljci koje su poznate godinama.

ČUDOTVORNI ČAJ OD MASLAČKA

Na univerzitetu Windsor u Kanadi sprovedeno je inicijalno istraživanje na Odsjeku za hemiju i biohemiju, a rezultati daju novu nadu oboljelima od raka. Otkriveno je da korijen maslačka učinkovito “ubija” ćelije zahvaćene karcinomom bez ikakvih štetnih delovanja na ostale ćelije u organizmu, objavljeno je na portalu Natural News.

Čaj maslačka djeluje na zahvaćene ćelije tako da se one raspadaju unutar 48 sati, a za to vreme nijedna nova zdrava ćelija u organizmu ne “obolijeva”, pokazalo je istraživanje. Zaključeno je da kontinuirani tretmani s korijenom maslačka mogu uništiti većinu rakom zahvaćenih ćelija kod oboljelih, a zbog ovih neočekivanih rezultata tim istraživača dobio je dodatnu potporu da nastavi s istraživanjima ove čudotvorne biljke.

John di Carlo, 72-godišnjak koji se lično uvjerio u ljekovitost maslačka, prošao je intenzivne i “agresivne” tretmane hemoterapije u borbi za zdravlje, a na lečenju je bio pune tri godine pre nego što su ga ljekari pustili kući da provede poslednje dane sa svojim najbližima. S obzirom na to da su ljekari imali sve manje alternativa u pronalasku funkcionalnog rešenja u borbi protiv njegove bolesti, predloženo mu je da pije čaj od korena maslačka kao poslednju slamku spasa. Nakon samo četiri mjeseca, piše Natural News, ovaj čovek doživio je remisiju bolesti (delomično ili potpuno povlačenje bolesti).

Izvor: Zdravlje i priroda

VJERNIK POSMATRA GRIJEHE KAO
VELIKO BRDO,
KOJE SE SVAKOG MOMENTA
NA NJEGA MOŽE SRUSITI.

[Abdullah b. Mes'ud]